

POLITIKEN.DK

Den Kongelige Ballet: Dansernes trivsel er mere end blot en pligt for os

Det er svært at genkende mediernes billede af Den Kgl. Ballets ledelse, skriver ballettens administrative chef.

AF HENRIK STEN PETERSEN

Oven på de seneste dages intense medieklapjagt på ledelseskulturen i Den Kongelige Ballet er her et lille indlæg fra en, der i egenskab af at være næstekommanderende i balletten igennem mange år, må være en af de nærmeste til at udtale sig, også for at få manet påstandene om eskalerende stofmisbrug til jorden.

Balletmesteren og en række af kompagniets dansere er i løbet af nogle hektiske døgn og anført af Jyllands-Posten udråbt som kokainmisbrugere.

Arbejdsklimaet og samarbejdskulturen er, med balletmesteren i spidsen, under anklage for at være så nedbrydende og demotiverende, at det skulle have ført til et omfattende stofmisbrug. Som teatrets øvrige og i øvrigt arrogante ledelse enten ikke har forholdt sig til eller taget tilstrækkeligt alvorligt.

LÆS ARTIKEL [Kokainmisbrug i Den Kongelige Ballet](#)

Det billede har jeg meget svært ved at genkende.

Som ledelse forholder vi os i den grad, både til de konkrete anklager, men også på daglig basis til den svære balancegang, det er at lede et elitekompagni til elitepræstationer og samtidig tage så meget vare på den enkelte dansers udvikling og trivsel som overhovedet muligt.

Men indrømmet: Det er svært.

Jeg tror, de færreste er klar over, hvad det vil sige at tilhøre verdenseliten.

At være balletdanser på det niveau, Den Kongelige Ballet danser på i dag, er behærdigt arbejde fra morgen til aften. Og indebærer et både fysisk og psykisk pres.

Det kræver ganske enkelt mere at kunne hævde sig blandt de bedste balletkompagnier i verden, både af den enkelte danser og af kompagniets leder, der skal sørge for konstant at udvikle, at forny, at forbedre. Og det gøres kun med en målrettet, fokuseret og dybt engageret indsats.

Siden Nikolaj Hübbe tiltrådte som balletmester, efter 17 år som topprofessionel danser i New York, har ingen på teatret kunnet være i tvivl om, at her var en mand, der i den grad var optaget af at hæve overliggen for den danske ballets formåen. Og som troede på det potentiale hos danserne, der skulle forløses for at nå skridtet videre.

Men høje ambitioner skaber ikke nødvendigvis tryghed, og det er heller ingen hemmelighed, at ikke alle dansere når det ønskede niveau samtidig, og heller ikke, at det nu engang er balletmesteren, der til hver en tid afgør, hvem der danser først og forrest og i hvilke roller.

Det ville være naivt at påstå, at de høje krav og den behærdige selektion, der er enhver balletmesters lod, ikke indimellem fører til frustration hos dansere, der har viet deres både professionelle og ofte også private liv på at danse i Den Kongelige Ballet.

SIGNATUR [Hübbe, Redzepi og Sir Alex Ferguson](#)

Derfor har vi også et omfattende backupteam, der skal hjælpe alle med at overkomme de både fysiske og psykiske belastninger, et liv som professionel danser uundgåeligt medfører, hvad enten der er tale om hurtig og kompetent behandling af fysiske skader, permanent og ubegrænset tilbud om mental coaching og

psykologisk bistand (også anonymt) samt fast tilknyttet diætist.

Foruden løbende rekruttering af de bedste både danske og udenlandske undervisere og instruktører, der skal være med til at sikre den enkelte dansers udvikling og faglige motivation.

Så kan vi gøre mere?

Ja, det kan vi helt sikkert.

Vi lever af vores fabelagtige danseres motivation til at levere det umulige hver dag, det tror jeg ikke, der er én inden for teatrets mure, der er et sekund i tvivl om – og bestemt heller ikke vores balletmester, der i disse dage må lægge ryg til nogle ret uhyrlige beskyldninger.

Der er nemlig det særlige ved balletten, at det er lige præcis den ambition, vi er fælles om. I ønsket om at levere det ypperste for publikum – hver gang.

Så når vi valgte at tilknytte en ekstern konsulent til at følge balletten i en periode, var det lige præcis med det udgangspunkt, at vi gerne ville have et kig over skulderen på vores arbejdsmetoder og relationer for måske at få nogle bud på, hvor vi kunne gøre det bedre.

Det fik vi i form af en rapport, der nu, i hvert fald hvad angår den del, der handler om de påståede misbrugsproblemer, er blevet allemandseje.

I modsætning til det billede, der er blevet tegnet i medierne de seneste dage, er rapportens konklusioner om både demotivation, samarbejdsproblemer og kokainmisbrug i balletten faktisk noget, vi som ledelse tager dybt alvorligt.

Hvad samarbejdsproblematikkerne angår, har vi på baggrund af rapporten iværksat en række helt konkrete tiltag, der skal styrke dialogen mellem danserne og ledelsen og sikre et øget fokus på den enkelte danser. Alt det satte vi i gang umiddelbart.

LÆS ARTIKEL [Coach skal lære balletmester at styre temperamentet](#)

Hvad angår misbrugsproblematikken, gik vi også med det samme i gang med at forsøge at udrede omfanget.

Problemet med den del af rapportens påstande er desværre blot, at vi ikke, trods ihærdige forsøg på at få verificeret de ret alvorlige påstande, ikke har kunnet finde noget, der kunne hjælpe os med at få dem hverken bekræftet eller afgrænset.

Rapportens ophavsmand kan ikke, trods direkte opfordret, levere dokumentation for sine påstande.

Ingen i og omkring hverken ledelsen eller dansernes egen forening kan genkende det billede, der tegnes. Og teatrets psykolog og misbrugsekspert kan heller ikke bekræfte nogen tendens til stofmisbrug i balletten, derfor må vi – efter grundige forsøg på at trænge til bunds i sagen – afvise påstandene om 'eskalerende misbrug' som løse rygter, der ikke hører hjemme i en seriøs rapport.

Derfor: Vi kan, som det vel gælder alle arbejdspladser i øvrigt, ikke garantere total stoffrihed. Men vi kan garantere, at vi tager alle former for misbrug meget alvorligt.

Her og nu gør vi det ved at komme så meget til bunds i rygterne, vi nu engang kan.

I det lidt større perspektiv gør vi det ved at sikre, at vi har et beredskab og er bevidste om at forebygge, hvis det viser sig, at en danser eller andre i vores varetægt ikke trives.

Det er en indlysende forpligtelse. Og langt vigtigere end en pligt.

Ressource: <http://politiken.dk/debat/ECE1333344/den-kongelige-ballet-dansernes-trivsel-er-mere-end-blot-en-pligt-for-os/>

Offentliggjort: Jul 11, 2011 10:17 AM

© POLITIKEN.dk